

Consell General, Andorra la Vella, 21 de juny del 2017

Discurs de la Sra. Elena Centemero

Presidenta del Comitè sobre Igualtat i No-discriminació

Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa

Sr. síndic general, distingides autoritats, senyores i senyors,

El compromís d'Andorra amb la no-discriminació: el Llibre blanc de la igualtat

Moltes gràcies per la vostra invitació. És un gran honor per a mi ser avui aquí i és un veritable plaer formar part d'aquest moment tan important. Considero que aquest és un moment festiu, ja que la iniciació de noves polítiques de no-discriminació sempre és un motiu de celebració. Felicito les autoritats d'Andorra pel seu compromís de promoure la igualtat i pel Llibre Blanc, un èxit útil i oportú.

Avui represento el Comitè sobre Igualtat i No-discriminació de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa, el qual tinc l'honor de presidir.

Estic contenta de veure els nostres companys i companyes membres de l'Assemblea, però alguns altres participants poden no estar tan familiaritzats amb la feina que duem a terme en el nostre Comitè. Per tant, permeteu-me que en digui algunes paraules.

Comitè sobre Igualtat i No-discriminació: mandat i prioritats

El Comitè sobre Igualtat i No-discriminació abans s'anomenava Comitè sobre la Igualtat d'Oportunitats entre Dones i Homes. Des de l'any 2012, el mandat s'ha anat ampliant i inclou tots els aspectes de la lluita contra la discriminació, en qualsevol camp (gènere, edat, origen nacional o social, orientació sexual i identitat de gènere, discapacitat, etc.), així com totes les formes de racisme i d'intolerància.

Els drets de les dones i la igualtat de gènere, com podeu veure, són una part important del nostre ADN. El Comitè ha cobert durant molt de temps qüestions relacionades amb la situació de les dones, com ara la violència de gènere i el tràfic d'éssers humans (els quals afecten de manera desproporcionada les dones). Aquesta és també una alta prioritat política del meu mandat com a presidenta. En aquest context, he pres la iniciativa d'iniciar un projecte anomenat "Les dones en l'espai públic", el qual té com a objectiu estructurar les activitats del Comitè dins del camp de la igualtat de gènere. En cada reunió, un punt de l'agenda està reservat per a aquest tema, i es treballa sempre des de diversos angles (economia, educació, representació política, i així successivament). L'objectiu és desenvolupar i compartir una aproximació holística a la igualtat de gènere, cobrint tots els aspectes de la vida pública i privada. Només aquesta aproximació ens permet aconseguir una progressió real i que perdura en el temps. En efecte, la igualtat formal no té sentit en si mateixa si no va acompanyada d'una igualtat efectiva. No té sentit que es permeti obrir un compte en un banc o que es posseeixin propietats (fa unes dècades en alguns països europeus això no era possible per a les dones) si l'accés als recursos financers i de treball encara és desigual per a dones i homes. Tampoc no té

sentit que les dones obtinguin el dret al vot (o puguin ser votades) en les eleccions si hi ha múltiples obstacles estructurals que fan que per a elles sigui desproporcionadament difícil ser elegides.

El projecte “Les dones en l’espai públic” busca cridar l’atenció en els aspectes transversals de la igualtat de gènere. També contribueix a disseminar una perspectiva d’igualtat de gènere en el treball d’altres comitès de l’Assemblea i per enfortir la cooperació amb els cossos rellevants del Consell d’Europa, com ara la Comissió per la Igualtat de Gènere (GEC), i altres cossos i institucions internacionals.

M’agradaria esmentar un informe que he preparat per al Comitè sobre la qüestió de la representació política de les dones. M’he esforçat a comparar la legislació i les polítiques dins dels estats membres del Consell d’Europa i més enllà, amb vista a identificar i compartir els exemples més exitosos, els quals podrien ser replicats en altres contextos.

En aquest informe, he esmentat el cas interessant d’Andorra, que fa alguns anys va assolir la paritat de gènere en la composició del Consell sense utilitzar quotes de gènere o altres mesures de discriminació positiva. Li dono les gràcies a la nostra companya, la Sílvia Bonet, per la informació rellevant que ens ha proporcionat i també per explicar-me els progressos en aquest camp que es van assolir gràcies a l’evolució de la mentalitat de les persones i al compromís dels partits polítics. Malauradament, a les eleccions següents el percentatge de dones al Consell va caure.

És per això que continuo sent una activa partidària de les mesures de discriminació positiva, incloent les quotes. Són necessàries no només per aconseguir un progrés significatiu dins d’un marge de temps raonable, sinó també per evitar un retrocés, el qual sempre és possible. No obstant això, admiro el clima cultural d’Andorra en aquesta àrea, i la conscienciació de la necessitat d’assegurar una representació política adequada a les dones.

A través de la visió de la igualtat de gènere hem considerat una gran varietat de qüestions que són particularment tòpiques a Europa: la immigració, amb una atenció particular, per exemple, en el risc augmentat de la violència a què s’enfronten les dones immigrants i refugiades. Les dones poden contribuir significativament en la integració dels nous immigrants (immigrants i refugiats). Encara que els drets de les dones són una prioritat important, el Comitè no descuida les seves altres àrees d’intervenció:

- Els drets de les minories ètniques i nacionals, així com les romanís. Només per esmentar el treball realitzat durant l’any passat, el Comitè ha preparat un informe per a la inclusió de les romanís i les nòmades, que tenia com a objectiu contribuir a l’impuls d’iniciatives en aquesta àrea.
- La discriminació pel que fa a l’orientació sexual i a la identitat de gènere (dins d’aquesta àrea m’agradaria fer esment de dos informes, ara mateix en preparació, sobre la discriminació contra les persones intersexuals i sobre la igualtat en la vida privada i familiar).
- També s’han cobert temes més específics, tant rellevants com tots els altres que hem esmentat. Aquests temes inclouen els drets de les persones amb discapacitat, també l’entorn específic de les presons, o la violència sexual i l’assetjament de les dones en l’espai públic.

Xarxes parlamentàries

A més a més, m'agradaria esmentar dos àrees que són diferents però que estan ambdós cobertes per cossos específics establerts pel Comitè amb vista a enfortir l'impacte i la prominència de la seva feina. Em refereixo a la violència envers les dones i al racisme i la intolerància. D'aquestes qüestions se n'encarreguen, respectivament, la Xarxa Parlamentària de Dones Lliures de la Violència (Parliamentary Network Women Free from Violence) i l'Aliança Parlamentària del No a l'Odi (No Hate Parliamentary Alliance).

Durant els últims anys, la Xarxa Parlamentària de Dones Lliures de la Violència ha tingut un paper important en la promoció de la Convenció del Consell d'Europa sobre la Prevenció i la Lluita contra la Violència envers les Dones (Conveni d'Istanbul). Els seus esforços per augmentar la conscienciació en aquesta àrea van ser fructífers i van rebre el suport de contribucions voluntàries d'una varietat d'estats membres —incloent-hi Andorra—, cosa per la qual estem agraïts. Després de l'entrada en vigor del Conveni d'Istanbul, la Xarxa s'ha concentrat en el paper dels parlaments nacionals en la implementació de les mesures acordades.

L'Aliança Parlamentària del No a l'Odi, un grup de parlamentaris compromesos a combatre el racisme, la intolerància i l'odi, difícilment necessita ser presentada en aquesta audiència. El Consell General d'Andorra té el nombre més alt de membres de l'Aliança, quatre, juntament amb França i Suïssa. Això és aproximadament un membre per cada 20.000 ciutadans i ciutadanes andorrans— jo desafio qualsevol estat membre del Consell d'Europa a fer-ho millor. Posant-me una mica més seriosa, m'agradaria donar les gràcies als companys i companyes andorrans pel seu suport en un camp que, com ja he dit, avui és un motiu de preocupació més important que mai en el nostre continent.

#Dones que inspiren

El desembre passat, el Comitè sobre Igualtat i No-discriminació va prendre la iniciativa de celebrar el Dia de la dona a través d'una exposició de "dones que inspiren". Alguns membres del Comitè van ser convidats a presentar una dona que hagin admirat particularment pel seu coratge i compromís, i que els hagi inspirat per comprometre's amb la política. L'exposició presenta dones de diversos orígens i edats i d'èpoques diferents. Elles són polítiques, artistes, activistes, científiques o historiadores. Aquestes dones són models a seguir per a nosaltres com a parlamentàries, però també ho són per a les generacions futures.

En els propers mesos, ens esforçarem per convidar més membres de l'Assemblea Parlamentària perquè contribueixin en aquesta exhibició, compartint la imatge de la seva pròpia dona inspiradora.

Aprofito aquesta oportunitat per convidar el Consell General d'Andorra que adopti aquesta iniciativa. Això només seria un petit pas addicional per augmentar la conscienciació pel que fa al paper que podrien tenir les dones, i que de fet han tingut, a conformar la política. Però entenc que, pas a pas, Andorra ha arribat força lluny en la direcció correcta, així que confio que us sumeu a aquesta iniciativa.

Moltes gràcies.